

נערות ונערים יקרים!

השנה האחרונה הייתה גדושה בשפע של משימות. התחלתם בתור ילדים (אפשר לראות את זה בתמונות בעלון) וגדלתם, התפתחתם והתבגרתם.

בשנה הזו היו רגעים מאתגרים, שמחים, מצחיקים, וגם כועסים לפעמים. כן זה חלק מהחבילה... אבל נראה שבגרתם ולמדתם לעבוד ביחד, ליצור, לחשוב ולעשות דברים שלא עשיתם לפני (יום שלם בלי פלאפונים? מי חשב שתשרדו?).

ניסינו לתת לכם להיות חלק מהמשימות, להכין ולחשוב, ולא "להאכיל אתכם בכפית"... היה לנו חשוב ללוות אתכם בדרך, לחבר אתכם לקיבוץ ולארץ, לעשייה ולתרומה ולקבלת האחר, וליצור שנה חווייתית ומגבשת שנדמה שלא תשכח במהרה.

תודה רבה לכל ההורים הנפלאים שתרמו מכישוריהם וזמנם להצלחת המשימות, ובלעדיהם - זה לא היה מצליח! (גילינו פה שחקן נהדר, בשלניות מצוינות, אנשי שטח ועוד...)

מקווים שנהניתם משלל החוויות, ובטוחים שלמדתם מכל חוויה עוד משהו על עצמכם, ועל חבריכם. אוהבים אתכם ומאחלים לכם הרבה הצלחה בהמשך הדרך, שתמשיכו להיות חברים טובים ולעבור יחד עוד המון חוויות מעניינות ומהנות!

בראות, אושר והרבה אהבה,

שרה דוד, בשם ההורים.

כל משימה הוחתמה בדרכון. לצורית יש סיוטים על דרכונים שלא הוחתמו...

כאשר עברתי לגור בקיבוץ לא ידעתי מה היא שנת בר מצווה. כולם דיברו על השנה הזאת - כמה שהיא מיוחדת, כייפית ואפילו מפחידה.

תוך כדי ההשתלבות שלי בקיבוץ הבנתי מהי השנה הזו. חשבתי שזו סתם שנה שבה יש פעילויות והצגה בסוף.

אך כבר בפעילות הראשונה, בקבלת השבת הבנתי שזו ממש לא שנה של סתם פעילויות, אלא שנה שבה אנחנו מתבגרים, מתגבשים כשכבה ולומדים המון דברים.

בתחילת השנה, אנו הבנים, חשבנו שהשנה לא תהיה כיפית כיוון שיש הרבה בנות וקצת בנים. במהלך השנה הבנו שטעינו. השנה הזו הייתה יותר טובה בגלל שהיו יותר בנות. התחברנו לבנות ונהנינו איתן מאוד.

בשנה הזו למדנו לעבוד קשה וללכלך את הידיים - במשימת העבודה בפרדס.

לתרום, לשמח ולעזור לאנשים שקשה להם - תרומה לבית חולים הלל יפה.

לנסוע ברכבת ובאוטובוס, לקנות ארוחת בוקר בשוק ולהתמודד עם עוד קשיים בעיר - משימת התמצאות בעיר.

להתמודד עם פחדים, לעזור לזולת, ולמדנו על קשיים של אנשים בעלי מוגבלויות - פגישה עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים.

להישאר לבד ביער, לנווט ואפילו איך לעשות שעון שמש - חלון בודד.

כיף, כיף, לקום מוקדם בבוקר ולעלות לראות את הזריחה - במצדה.

בשנה הזו התחברתי לשכבה שלי ולקיבוץ שלי ולמדתי כל כך הרבה דברים. ואני חושב שגם חבריי לשכבה.

גם קשיים היו בשנה הזו אבל הצלחנו לעבור אותם ביחד ולהתגבר עליהם.

אני נהניתי מאוד בשנה הזו ואני חושב שגם כל השכבה.

אני רוצה להודות להורים על כך שארגנו לנו את המשימות בצורה הכי טובה שיש.

הייתה שנה מדהימה ונהניתי בה מאוד בעיקר בגלל הילדים שעברו איתי את השנה הזו.

חוג יצירה נפתח בבית משפחת סמית. הדגל התנוסס בגאון בחלק מהמשימות.

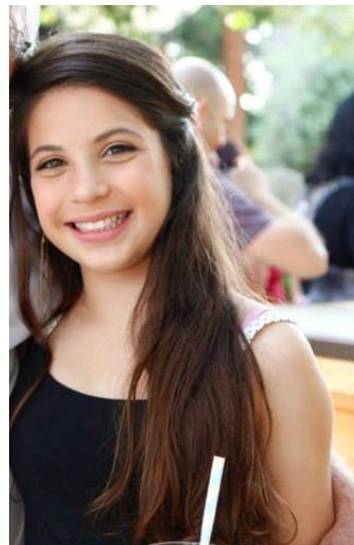
שירה נואמה
של מי? ציון ומור (הורוויץ) נואמה
משפט: "אין אנשים מושלמים, יש כוונות
מושלמות"

זאן סקוט-שילר
של מי? אלי שילר וליז סקוט-שילר
משפט: "השחר עולה אחרי החושך"

נעם שורצר
של מי? אלי (בן זוגה של עמית
גשן) וענת שורצר
משפט: "היה לי משפט, אבל
הכלב אכל לי אותו."

אלה זיידמן
של מי? אמיל זיידמן וענת אופיר
משפט: "Life is like a box of
chocolate, you never know
what you're gonna get"
Forrest Gump

גבררי פיסטוק!

המשימה הראשונה
בשנת המצווה שלנו
הייתה קבלת שבת.
בהתחלה הוקרנה מצגת
שבה ראינו תמונה של
כל ילד בתור תינוק,
ובינתיים כמה ילדים
סיפרו עליו סיפור
מצחיק, למשל כשנדב

עפרון היה תינוק הוא אכל מאפרה...

האחים הקשוחים

בהמשך שרנו שירי שבת כמו "לך דודי", "אדון עולם", "מי
אוהב את השבת" ואמא שלי ניגנה בגיטרה.
אחר כך קיבלנו את חולצות שנת המצווה שלנו: הבנים
קיבלו חולצה כחולה והבנות חולצה ורודה. בסוף עשינו
קידוש, שתינו תירוש ואכלנו לחם. ואז כל ילד לקח את
הדרכון שלו והילדים האחראיים על המשימה חתמו לו.
במהלך המשימה נהנינו והתרגשנו, כי זו הייתה משימה
הראשונה שלנו ופתחנו בה את שנת המצווה שלנו, השנה
המרגשת לה חיכינו המון זמן. בנוסף התגבשנו בתור
קבוצה ובכלל נהנינו.

החולצות של הבנות בוורוד הבנים בכחול... האם החולצות קוליות מספיק!?

משימתנו השנייה הייתה "יום עבודה בפרדס".
קמנו מוקדם בבוקר. בשעה שבע נפגשנו בכולבולית עם דלי ובנדנה ונסענו
בטרקטור של ה"פינת חי" לפרדס.
שם התחלקנו לקבוצות. כל קבוצה הייתה אחראית על שדרה.
אך חוץ מקבוצתנו (קבוצת פיסטוק) באו גם המון הורים ואחים לעזור.
קטפנו במשך שעותיים המון תפוזים, וכבר קצת כאבו הידיים. עשינו הפסקת
מנוחה ואכלנו ארוחת בוקר טעימה אותה הכינו לנו האימהות.
בזמן שאכלנו, ארי, (אביו של רועי) הסביר לנו על העבודה בפרדס בזמנו, והיה
מאוד מרתק ומעניין.

כשסיימנו חזרנו לעוד שעותיים של עבודה. מדי פעם קצת נדקרנו מהעץ או שהידיים קפאו מרוב קור.
אבל אנחנו כבר בשנת בר-מצווה לא? אז התגברנו והמשכנו.
יש לציין שמאוד נהנו למרות השעה המוקדמת, העבודה והתלונות ואפילו חלק מהילדים אמרו שהם ירצו
לעבוד או להתנדב בפרדס.
שאלנו כמה מהאחים וההורים שבאו לעזור: "איך היה לכם ביום עבודה בפרדס?"
והם ענו:

אלה נבון (אחותה של אופיר): "היה כייף ומעייף. נהנתי מאוד".
תמר שמיר-אלקיס (אמה של רוני): "הזכיר לי ימים נשכחים שהעדפתי לשכוח. אך באמת נהנתי".
יותם נואמה: (אחיה של שירה): "נהנתי מאוד לקטוף תפוזים. ובכללי היה מאוד כייף ואוירה טובה".
הידי עפרון (אמו של נדב): "היה לי מאוד כייף. היה מצחיק לראות את ה"נדבים" (דוד ועפרון) זוחלים
ועולים אחד על השני כדי לקטוף. וגם נהניתי לראות את הילדים יושבים על המשאית ואוכלים".

החלוצים של היום החליפו את הנייד בתפוח זהב!

גם ההורים התלהבו מהקטיף

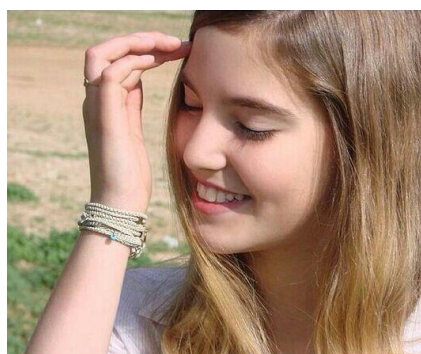

גל הייט
של מי? יואב וחן (פרינץ) הייט
משפט: "וזהו איך שגלהיט
מסתובב לו"

גאיה נקר
של מי? דודו ומירב (עמלי) נקר
משפט: "יום בלי צחוק הוא יום
מבוזבז"

גיא זהר
של מי? ארז ומאיה זהר (אגמון)
משפט:

"You can't always get what you
want but if you try sometime,
you might find, you get what
you need"

רוני אלקיס
של מי? תמר שמיר ואבי אלקיס
משפט: "I believe I can fly"

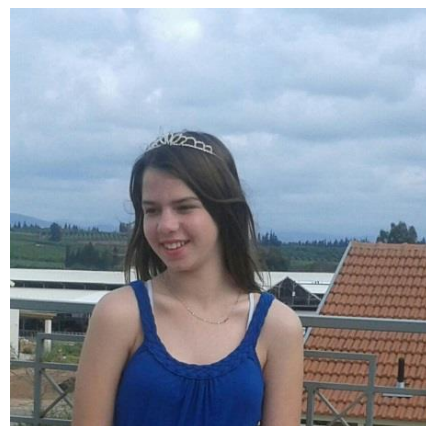
שירה סמית
של מי? יואל וענבל (חילי) סמית
משפט: "הים הוא החופש"

עמית אלדד
של מי? מתי ורותי (צביון) אלדד
משפט: "אין דבר העומד בפני הרצון"

רועי פולק
של מי? ארי ושוש פולק
משפט: "...אבל אני, אוהב להיות בבית!"

גל אייזנר
של מי? ארז ואלה אייזנר
משפט: "סיום הוא התחלה של משהו חדש"

במסגרת משימות בר-המצווה שלנו, נסענו לבית החולים הלל יפה בחדרה. הלכנו למחלקת ילדים לשמח ילדים חולים, לאפר אותם, לתת להם משלוחי מנות, הרגשה טובה, ולאחל להם חג פורים שמח.

הייתה לנו פינת איפור ויצירה בסוף המסדרון של מחלקת הילדים. חלק מהילדים הגיעו אלינו ונהנו מהפינה שלנו אך לצערנו היו גם ילדים שלא יכלו לבוא לשם וגם לא לקבל את משלוחי המנות בגלל מצבם הרפואי. אנחנו מאוד נהנינו. היה לנו ממש כיף ומאוד מרגש. הרגשנו שאנחנו תורמים לילדים החולים משהו חשוב ומשמעותי. רובינו התחברנו לילדה קטנה בשם

ליאל וכשאנחנו היינו עוד לא ידעו מה יש לה, היו לה כאבי ראש חזקים וחשש לדלקת קרום המוח. נורא רצינו לדעת מה איתה ואנחנו עדיין לא יודעים. אנחנו מאוד מקווים שהיא וכל שאר הילדים שהיו מאושפזים במחלקת הילדים החלימו ומרגישים טוב ומאחלים להם את כל הטוב שבעולם. ילדי שכבת פיסטוק.

חתולות מלאכיות בבית החולים. לא פשוט לראות ילדים שוכבים חולים במיטות

ספיר בן חיים
של מי? נבט וטובה בן חיים
משפט: "אל תפחד לעמוד על מה שאתה
מאמין בו. אפילו אם זה אומר לעמוד
לבד"

אינקה לוי
של מי? צורית לוי
משפט: "החיים קצרים מדי בשביל
לבזבז אותם"

נדב דוד
של מי? עופר ושרה דוד
משפט: "החיים הם כמו מראה - חייך והם
יחייכו אליך חזרה!"

אחת המשימות שלנו בשנת בר מצווה הייתה התמצאות בעיר תל אביב. בבוקר יצאנו כולם ביחד לרכבת ונסענו לעזריאלי. התרגשתי מאוד לקראת המשימה. כשהגענו אמרו לנו שעולים לתצפית עזריאלי, שמחנו מאוד שהולכים לראות את כל תל אביב מגבוה אבל היו בנות שפחדו לעלות כי היה להם פחד גבהים. ראינו משם את כל הנוף וזה היה מושלם, ושם תמר נבון ותמר שמיר הסבירו לנו על המשימה - שמחלקים אותנו לשלוש קבוצות וכל אחת מקבלת פתק עם חידה לאן צריך ללכת. במשימה היינו צריכים לנסוע באוטובוסים ומוניות, לנווט במפות ולמצוא את המקומות לבד.

התחנה הראשונה של הקבוצה שלי הייתה בית ביאליק שלשם היינו צריכים לנסוע באוטובוס וללכת ברגל. לכל הקבוצות היה אותן תחנות אך בסדר שונה.

לכל תחנה היה זמן מוקצב להגיע אליו. לקבוצה שלי היה עשר דקות להגיע לתחנה הראשונה אך הגענו אחרי 50 דקות וכולם דאגו לנו. בכל תחנה היה הורה שחיכה לנו ונתן לנו את המשימה למקום וחידה לתחנה הבאה. בבית ביאליק היינו צריכים לכתוב חמישה שירים של ביאליק. בכל תחנה היינו צריכים להצטלם "סלפי" ולשלוח לתמר נבון או תמר שמיר.

התחנה השנייה הייתה נחלת בנימין ששם היינו צריכים לשאול ארבע אנשים שונים ארבע שאלות שונות. התחנה הבאה שלנו הייתה שוק הכרמל ששם נתנו לנו 120 ש"ח לכל הקבוצה כדי להכין ארוחת עשר. לאחר מכן הלכנו למגדל השלום ושם היינו צריכים לענות על שאלות שהתשובות בצירוף פסיפס. משם הלכנו לקיוסק הראשון והמוכר התחיל לדבר איתנו על הקיוסק הראשון וזה היה מעניין אבל גם צחקנו. התחנה האחרונה שלנו לפני ארוחת צהריים היה בבית דיזינגוף ששם ראינו סרט על הקמת המדינה. הגענו לארוחת צהריים מורעבים, עייפים, ומזיעים. כל אחד הלך לקנות אוכל.

אחרי זה התכנסנו כולם וחגגנו יומולדת לגל הייט וגאיה כי זה היה התאריך שלהם!

שוק הכרמל. איפה הבנים? קונים חולצות...

הגענו לרכבת ונסענו הביתה. מצד אחד היינו מבואסים כי לא רצינו שזה יגמר כי זה היה ממש כיף וממש נהייתי והיה מצחיק אבל מצד שני היינו ממש עייפים ומותשים ורצינו רק להגיע הביתה להתקלח ולישון.

מקווה שנעשה את זה עוד הפעם כי היה מושלם!

במשימת הצרכים המיוחדים היינו צרכים לארח את הילדים בפינת החי עם הילדים. עשינו מגוון פעילויות כגון חבילה עוברת, נסיעה בטרקטור של פינת החי, ליטוף חיות, נגרות ויצירה. המשימה היתה מאוד כיפית ונחמדה משום שניתנה לנו הזדמנות להכיר ולעזור לילדים הללו.

הכרתי ילדה שקראו לה שלי והיא הייתה בת 16. עם שלי הלכתי לספארי, לפינת הליטוף ולטרקטור ומאוד נהנינו ביחד. היא סיפרה לי שהמורה שלה נתנה לה ציון לשבח כי בטיול שהם התקשו ללכת בו, היא לימדה את חברותיה להחליק בישיבה וכך "המציאה" פטנט. לבסוף שלי אמרה לי שהיה לה מאוד כיף והיא מאוד נהנתה.

משימה לא קלה שהוכתרה כהצלחה. תודה לטל דוד ולצוות "לגעת בחיות!"

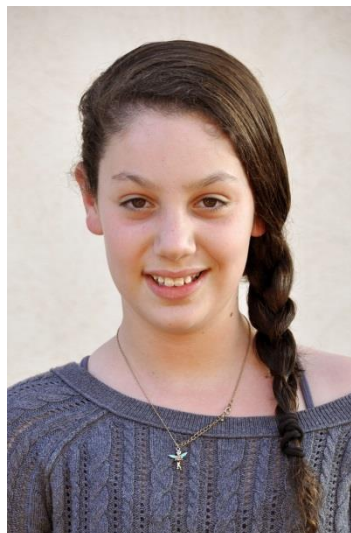
אורי אביטל
של מי? אלי וענת אביטל
משפט: "Just follow your dreams"

נטע ארזי
של מי? ניר ואורית ארזי
משפט: "עם קצת רצון וקצת יכולת
גם פיל יכול להצמיח כרבות"

נדב עפרון
של מי? רם והידי עפרון (שיפמן)
משפט: "זה לא משנה כמה חזק תכה, אלא כמה
חזק תחטוף ותוכל להמשיך." רוקי בלבוואה

אופיר נבון
של מי? ערן ותמר נבון
משפט: "Never say never"

דף להורים – משימת בר מצווה "חלוץ בודד"

ביום ו' 16.5.14 יצאו הילדים למשימת "חלוץ בודד" בחרבת סמארה שבפארק השרון. המשימה תתחיל בבוקר עד שעות הערב המאוחרות (ל"ז כללי מצורף). ככלל המשימה אינה דורשת מאמץ פיזי מיוחד. הדגש הוא על התנהלות עצמאית של הילדים בשטח בקבוצות קטנות. הגעה לשטח בעזרת ארבעה רכבים (ציון, מתי, ארי, רכב נוסף) ושם הילדים יחולקו לארבע קבוצות (חלוקת הקבוצות ע"י עפרי). כמה דגשים ליום:

1. ארוחת בוקר יש לאכול בבית. שאר האוכל באחריותנו (אנחנו מבקשים לא להביא חטיפים, צ'ופרים וכו' - חלק מהעניין במשך היום להסתדר רק עם מה שאנחנו מספקים לילדים – לא לדאוג הם לא יהיו רעבים...).
2. לאורך היום הילדים יהיו ללא פלאפונים וללא שעונים – מבקשים להשאיר בבית!
3. כדאי לבוא עם בגדים שניתן ללכלך.
4. בכל חוליה יהיה טלפון אחד כבוי לחירום בלבד (צורית תודיע לילדים שיתבקשו להביא).
5. לאורך כל היום מתי וציון יהיו בשטח בקרבת הילדים ויהיו זמינים בטלפון.
6. מצורפת רשימת ציוד אישית שעל כל ילד להביא.
7. ל"ז כללי:
  - א) 8:45 – התכנסות במרכזון, הסבר קצר ודגשים ליום
  - ב) 9:00 – יציאה מהקיבוץ בארבעה רכבים
  - ג) 9:30 - 16:00 – פעילות בשטח בקבוצות כולל ארח"צ
  - ד) 16:00 - 21:00 – פעילות כולם יחד כולל ארוחת ערב
  - ה) 21:30 – חזרה משוערת לקיבוץ
  8. רשמ"צ אישי
    - א) תיק גב נוח להליכה
    - ב) 2 ליטר מים (בקבוק גדול ובקבוק קטן)
    - ג) כובע
    - ד) נעליים נוחות להליכה
    - ה) סדין
    - ו) מוט ארוך / מקל מטאטא
    - ז) סכו"ם + כוס וצלחת מפלסטיק (לא חד פעמי)
    - ח) תרופות אישיות
    - ט) אלתוש
    - י) קרם הגנה
    - יא) פנס כיס
    - יב) 2 שקיות ניילון לזבל

אם יש בעיות / מגבלות - חשוב שנדע. אפשר לידע כל אחד מאיתנו. לשאלות, ניתן לפנות לצוות המארגן: מתי אלדד, ניר ארזי, ארי פולק, צורית לוי, ציון נואמה

צוות "חלוץ בודד"

המשימה הכי טובה, והכי מוצלחת שהייתה עד היום.
 היא הייתה מעט שונה ממה שציפיתי.
 סמכו עלינו והשאירו אותנו בקבוצות הקטנות עם משימות, ובאו לבדוק איך אנחנו מסתדרים מידי פעם.
 במשימה הראשונה חיפשנו את כל מה שהיינו צריכים ולקחנו הכל למקום שהוקצה לנו. כשהגענו בנינו את הצלייה והתמקמנו, ולאחר מכן בחרנו סלוגן ויצרנו דגל. היה לנו שעון שמש שלפיו היינו אמורים לדעת מה השעה ומתי לפתוח כל מעטפה עם משימה אבל כל כך נהננו שדי שכחנו ממנו.
 פשוט מדהים: ארבעה ילדים יושבים על מחצלת, צוחקים ומדברים והכי חשוב נהנים. גם את המדורה והאוכל הכנו לבד: פסטה ברוטב עגבניות וסלט. בגלל

שגיא לא אוכלת גלוטן אז הביאו לה פסטה מוכנה ללא גלוטן. כשאני ונדב באנו לפתוח את החבילה של הפסטה בטעות חצי ממנה נפל למדורה וחצי לתוך הסיר, ופשוט התחלנו לצחוק.

כשהכל היה מוכן (שירה חתכה סלט למופת) התחלנו לאכול ואיך שהוא תוך כדי המצאנו שירים הזויים. למרות שלא תכננו הכנתי בצק ועשינו פיתות. הכנו טונה על האש, וכשהיא נגמרה שמנו בפנים חול ועלים ואבנים ונתנו לנדב לאכול את זה. הוא היה ספקן אבל אכל, ואנחנו התפוצצנו מצחוק. אחרי זה שמתי על הטבון פיתה אפויה בחלקה, מרחתי בשוקולד ונתתי לנדב. הוא נגס בזה ולעס כשסיפרנו לו שזה לא אפוי, הוא ירק את זה חזרה לאש. אחרי זה גיא ושירה לקחו חתיכות פיתה עם שוקולד וזרקו עליו. הוא היה מרוח בשוקולד,

ואחת מהפיתות נדבקה לו לפנים. היה אפשר לראות שהוא מנסה לא לפרוץ בצחוק אבל הוא לא עמד בפיתוי.

רצנו ליער רחוק כדי לברוח ממנו, וכשחזרנו הוא הכין לנו נקמה. כשהגענו חזרה הוא חיכה עם שתי פיתות מרוחות בהכל, ורץ אחרינו. ואז זה נהיה כבר קרב אוכל! זרקנו פסטות, סלטים, זיתים, מים - הכל! אחד על השני וכשמתי הגיע עם האוטו לאסוף אותנו לא היה צריך לזרוק את האוכל לפח כי כולו היה מרוח עלינו... כשאספנו את הקבוצה השנייה הם הסתכלו אלינו ואמרו שאנחנו "טיפה" מלוכלכים... הסתכלנו אחד אל השני וצחקנו. בסוף הכנו פויקה שיצאה דווקא די טעימה. שרה דוד באה עם הגיטרה וניגנה לנו קצת, דיברנו, שרנו וכשנגמר, רק אמרנו כמה נהנו והיינו רוצים שוב!

היו אמורים להעיר אותנו באחת לפנות בוקר, אבל מסיבות שונות נודע לנו מראש על הטיול למצדה. אני אישית הייתי מעדיפה שזה יקרה בתור הפתעה שפתאום אימא שלי תעיר אותי תגיד לי להתארגן מהר ואז שנצא. באוטובוס חשבנו שנישן אבל כמו שאני חשבתי פשוט דיברנו המון אחד עם השני והיה כיף. קצת ליפני שהגענו למצדה הבטתי בחלון האחורי של האוטובוס והנוף היה מרהיב, חשוך אבל יפה ביותר, עמדנו אל הברכיים כמה ילדים בספסל האחורי והסתכלנו אל הנוף שיתפנו חוויות קודמות מין האזור והעלינו השארות לגבי המשך היום. כשהגענו ישר התחלנו לעלות את העלייה למצדה ואחרי שהסתובבנו קצת במצדה הגענו לעמדה שבה חיכינו לזריחה, היא הגיע קצת באיחור ודי הרהרנו בה.

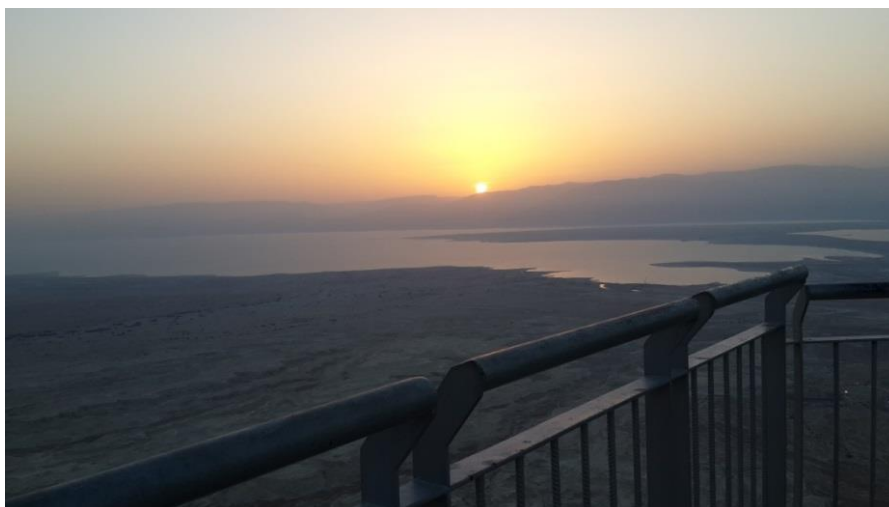
לאחר מכן אמיל זיידמן המוכשר עשה לנו הצגה על הסיפור של המצדה, על האנשים שחיו שם ואיך המקום נשרף.

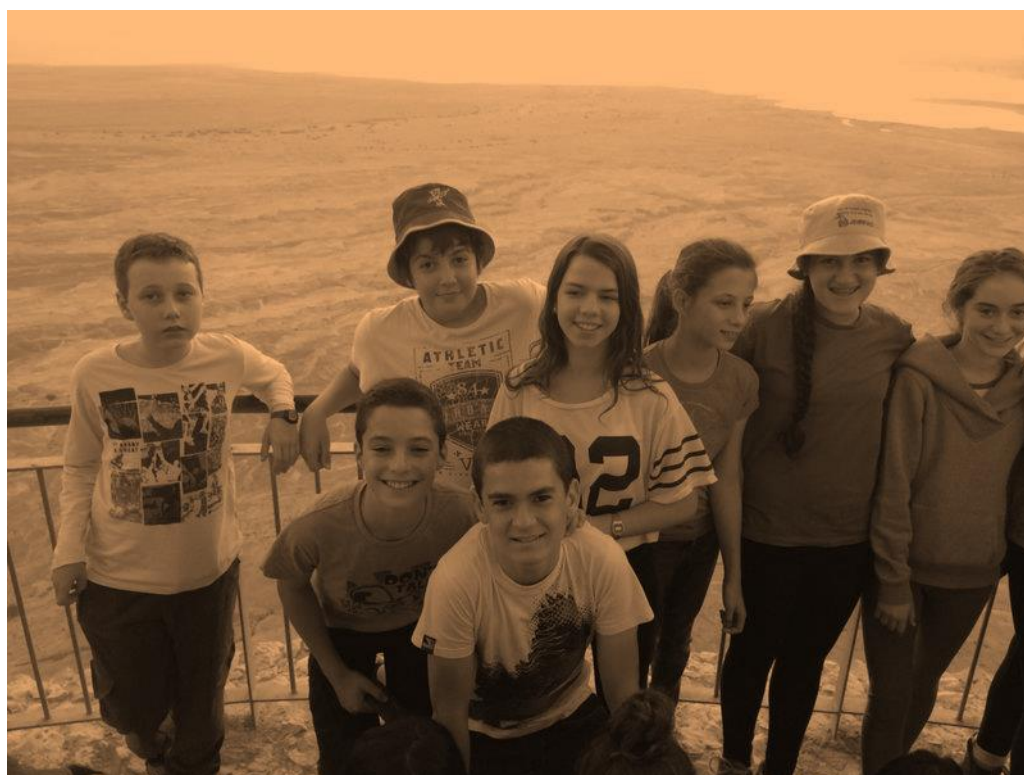
הפעילות הבאה שתוכננה לנו, קיבלנו כתב סתרים שאמר לנו לאן אנו אמורים ללכת. לבסוף התאספנו בשביל הנחש שלאחר ירידה ארוכה בו הגענו לחניה שבשטח קטן לידה ואכלנו ארוחת בוקר והחלפנו לבגדי ים.

אני אישית מאוד התרשמתי מעופר דוד שבתמיכת משפחתו ירד את שביל הנחש למרות המוגבלות שלו, גם מאיה זהר ירדה את שביל הנחש למרות שהיא בהריון. הם הגיעו קצת באיחור אז שמרנו להם אוכל. יצאנו למפל שעד אליו הייתה קצת הליכה. שחינו בנחל עברנו מהבריכה הגבוהה לבריכה מתחתיה מהמפל הגבוה למפל מתחתיו. הצטלמנו קפצנו מהמפל השתזפנו וחזרנו אל האוטובוס.

חוץ מכמה שרירים תפוסים (אצל ההורים) כולם נהנו מאוד!

השמש שולחת קרני אור ראשונות מעבר לים המלח. מראה מרהיב

אתם קולטים שלפני הזריחה העלייה למצדה הייתה פקוקה?

עובדים על שלט לקיבוץ. יש סקיצות, בסוף גם יהיה שלט!

פיסטוקים חלוצים. אייקונים מחליפים טוריות (מקום שני!)

בבית של פיסטוק,
הרבה ילדים.
לפעמים הם רבים, לפעמים צוחקים.
בטלפון תמיד מדברים,
וביחד כולנו שרים...

איזה מין שכבה זאת פיסטוק,
פיסטוק, פיסטוק, פיסטוק (x2)

בבית של פיסטוק,
אורי ואלה,
נדב ונדב,
גל ושירה.
זאן, גאיה, אינקה,
גיא וספיר,
נועם, נטע ורועי.

בבית של פיסטוק יש עוד ילדים,
אותם לא שכחנו, עכשיו מזכירים:
רוני, גל ושירה
עמית ואופיר.
וביחד כולנו נשיר...

איזה מין שכבה זאת פיסטוק,
פיסטוק, פיסטוק, פיסטוק (x2)

תם ולא נשלם...

